

ת"פ 61625/11/14 - מדינת ישראל נגד עומר אלגבור (עציר)-בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

30 דצמבר 2014

ת"פ 61625-11-14 מדינת ישראל נ' אלגבור(עציר)

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י עו"ד זילברמן ועו"ד פרג'
נגד
הנאשם
עומר אלגבור (עציר)-בעצמו
ע"י עו"ד ווהבי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

מתיר קבלת התצלומים, אשר אמורים לשמש ככלי עזר, בשלב זה לעד להמחיש היכן בוצעו הדברים. כל אחד מהצדדים יוכל לטעון כי המתועד באותם תצלומים נמצא בתחומי המדינה, אם לאו, המפות בשלב זה נועדו אך להבהיר לביהמ"ש היכן נמצא הרכב, ללא קשר לשאלה המשפטית שעומדת בפני עצמה היא האם הדברים נעשו בשטחי המדינה אם לאו.

בדומה, יכול היה העד לערוך סכימה בכתב ידו, שלא על מפה ולא על תצלום לוויין, וגם במקרה זה היה ניתן להיעזר בה על מנת שבימ"ש יוכל להתרשם ביחס להשתלשלות הפיזית של האירועים וזאת כאמור בנפרד משאלת קו הגבול, או שאלות משפטיות אחרות.

אין פירוש הדבר כי המפות עצמן מהוות ראיה לכך שהמקומות עליהן יצביעו.

הוגשו וסומנו תצלומי האוויר ת/8-10

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין ובהתאם להוראת סעיף 182 סיפא לחוק הסדר הפלילי, אבקש לציין כי מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק מן המיוחס לו.

מבוא:

נגד הנאשם הוגש כתב אישום על עבירה של כניסה לישראל שלא כדין, בהתאם להוראת סעיף 12(1) חוק הכניסה לישראל. על פי המתואר בכתב האישום ביום ה- 26.11.14 סמוך לשעה 07:25 בכביש 80, סמוך לבסיס נחל קריות,

עמוד 1

נמצא הנאשם ברכב סובארו שאין בידו אישור כניסה לישראל כדין.

זירת המחלוקת :

בתיק זה לא הייתה מחלוקת כי לנאשם אין אישור כניסה לישראל, וכך גם לא הייתה מחלוקת כי בסופו של האירוע המתואר הנאשם נמצא בתוך רכב בתוך הכפר דריג'עת כאשר נהג הרכב ברח ממנו. למעשה שתי נקודות עיקריות עמדו בבסיס טיעוני ההגנה. הראשונה עניינה הוכחת היות מקום תחילת המרדף והמשכו ככזה המצוי בתוך תחומי המדינה. לטענת ב"כ הנאשם, שעה שמדובר באזור ספר אין להסתפק בהגשת תרשימים או תצלומים שהורדו מאתר אינטרנט כזה או אחר, יש להוכיח את הדבר באמצעות תעודה חתומה ממושרד החוץ. ב"כ המאשימה מנגד סבור כי ניתן להסתמך על ידיעה שיפוטית, היינו, היות כביש 80 ככזה המצוי בתוך תחומי המדינה.

המחלוקת השנייה נגעה ליסוד הנפשי שנלווה למעשיו של הנאשם, היינו האם זה היה מודע לכך שהרכב בו היה מצוי נכנס במכוון לתוך תחומי המדינה. לדברי ב"כ הנאשם, לא הוא זה שנהג ברכב. הנאשם נעזר באחר על מנת שיביא אותו לג'ימבה, על הגבול, שם זה התכוון לסחור בבגדים. הנאשם ישן בתחילתו של האירוע ומכאן לא יכול היה לדעת כי האחר חוצה את הגבול. לאחר שהתעורר, כבר היה בעיצומו של מרדף כשהאחר נהג ברכב כשזה לא שולט בכיוון הנסיעה. ב"כ המאשימה מנגד, ביקש לדחות טענה זו, לדבריו מדובר בעדות כבושה שאין לתן בה אמון. הנאשם בדבריו הודה בחקירותיו שהיה מודע לכך שהרכב נכנס לתוך תחומי המדינה.

דין והכרעה:

בתיק זה מרבית המסמכים הוגשו בהסכמה ולמעשה לצורך הכרעת הדין בית המשפט נדרש לשמוע את עדותם של שני השוטרים, נועם שהם ודניאל אייגס. בפתח הדברים אציין כי לאחר ששמעתי אל עדי התביעה ולא מצאתי להטיל דופי בעדותם הן ביחס למקום בו הבחינו ברכב הסובארו והמשכו של המרדף וכך גם הנקודה הסופית בה נעצר הרכב. מדובר בשוטרים אשר מכירים היטב את הגזרה, ערכו תרשים מדויק על תצלומי אוויר ממנו ניתן ללמוד בבירור את תחילתו של האירוע וכך גם את המשכו.

אין בהתרשמות זו כדי לשנות מההכרעה הסופית אליה הגעתי זאת בשעה שבית המשפט לאחר ששמע את הנאשם באופן בלתי אמצעי וקרא את כל המוצגים בהם אמרותיו השונות הגיע לכלל מסקנה כי נוצר ספק, הם במועד תחילת המרדף הנאשם היה מודע למקום הימצאות הרכב, למצער האם ידע כבר בתחילתה של הנסיעה שבכוונתו של האחר לחצות את קו הגבול.

שתי הנחות מוצא בסיסיות פועלות לטובתו של הנאשם, הראשונה אין מחלוקת כי לא הוא זה שנהג ברכב, היינו אין המדובר בבעל השליטה בכיוון הנסיעה ויזומה, בין אם בתחילתה, ובין אם לאחר שהשוטרים החלו לרדוף אחריו ובין אם באופן שבו נסיעה זו תסתיים. במצב דברים שכזה, אין לצפות כי בכל רגע נתון אפילו אינו ישן יעקוב ויהיה מודע האם הרכב חצה את קו הגבול אם לאו.

הנחת מוצא שנייה, נוגעת לעובדה כי אין המדובר במרדף שנעשה בעיבורה של עיר ובעיבורה של מדינה. הלכה למעשה מדובר באזור המכונה "ג'ימבה", אזור שבו אין גדר גבול ברורה, אזור שבו בצדק נטען כי מאות מטרים לכאן או לכאן יכולים לקבוע אם מדובר בשטח שבו אנו נמצאים בתחומי המדינה אם לאו. הדברים אמורים ביתר שאת שעה שמדובר בנסיעה בשטח על דרכי עפר.

השוטרים מפרטים בעדויותיהם תמונת מצב נתונה לפיהם הם מבחינים ברכב על כביש 80 מכיוון צפון לדרום וזאת מבלי שיכלו לציין מהיכן הגיע, כמה זמן היה באותו כיוון נסיעה ומה היה היעד שלו. אותה מידה לא ניתן לשלול כי הנסיעה של הרכב על כביש 80 הייתה לפרק זמן קצר ביותר.

הנחות מוצא אלו, אין בהן די אלמלא ההתרשמות הבלתי אמצעית של בית המשפט לעדותו של הנאשם. עדותו בבית המשפט, על רקע המתואר לעיל יצרה את אותו ספק סביר הנדרש על מנת לזכותו.

המדובר במי שמיד לאחר שהרכב נעצר לא ביקש לברוח מהמקום ונשאר בתוכו. המדובר במי שבמעמד תשאול במקום פירט באופן מלא את מעשיו ואף, ציין את שמו של האחר שהיה עמו ברכב. כך גם בחקירתו במשטרה ציין את פרטי אותו בחור ואף ביקש שהדבר יישאר בסוד.

במהלך כל הודעותיו, מציין כי גם אם חלקם של המקומות בהם מוכר את הבגדים נמצאים על הגבול, הרי שמדובר בגבול פתוח שבו ביקש למכור בגדים לבדואים. בהקשר לכך אין מחלוקת כי נתפסו עמו שקיות שבתוכם בגדים ואף הוחזרו לו כפי שעולה מכתב החקירה נתון אשר יש בו כדי לנסוך מימד נוסף של אמינות לגרסתו. גם אם ניתן ללמוד במשתמע מתשובותיו כי ייתכן וחצה במספר מטרים את הגבול, על רקע חקירתו בעברית, ועל רקע כך שממילא מדובר באזור שבו לא ברור היכן חוצה הגבול לא מצאתי לקבוע ממצא לחובתו. דוגמאות לכך ניתן לראות בין היתר בת/2 שורות 12, 19, 29, 41. בדומה ראה ת/3 שורות 41, 45. אמירות אלו של הנאשם אינן מנותקות מן המציאות שכן אכן אותם ישובים שציין מצויים על קו הגבול. בדומה ראה ת/4 שורות 24, 30, 36. בכל אותם מקומות חוזר הנאשם על כך שביקש למכור בגדים על קו הגבול. למעשה כבר במעמד עיכובו ובתשאול שנערך לו ע"י השוטר נועם שהם, חזר שוב על אותו נוסח כי ביקש למכור בכשח'אר "ולא ממש בישראל".

עדותו בבית המשפט של הנאשם הגם שלא גובתה בעדים נוספים, הותירה כאמור רושם חיובי, נדמה כי הנאשם דיבר באופן כנה עם בית המשפט, לא בקש להסתיר את כוונותיו לעתיד, חזר על שמו של האחר וכמוכן חזר על עיקרי גרסתו כפי שמצאו ביטוי בכל אותן אמירות. הנאשם ביקש להוסיף על דברים שלא נשאל, בכל עת פנה לבית המשפט על מנת לפרט על מצבו ועל בריאותו לרבות כך שנזהר מלהפר את התנאי התלוי ועומד נגדו הגם שלא התבקש לפרט את עברו הפלילי.

במצב דברים זה, לא מצאתי להידרש לטענת ההגנה החלופית האם הוכח כי המקום בו נמצא הרכב בכל אחד מהשלבים נמצא בתוך תחומי המדינה אם לאו.

סוף דבר, בשעה שהנאשם הצליח לעורר ספק האם היה מודע בתחילתו של המרדף בכך שהנהג שהסיע אותו חצה את

הגבול אם לאו, לא מתקיימות יסודות העבירה על כן זה מזוכה מחמת הספק.

הנאשם ישוחרר מיד לאחר הדיון ויועבר למחסום שמעה בהתאם לנהלים

ניתנה והודעה היום ח' טבת תשע"ה, 30/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

החלטה

מדובר בתיק של כניסה לישראל שלא כדין ללא עבירות נלוות.

המדובר במי שמצוי במעצר כחודש ימים. מדובר בנאשם שנמצא זכאי בדיון, הסובל מבעיות רפואיות רבות. על רקע חריגות של סעיף 63 סיפא לחוק סדר הדין הפלילי, לא מצאתי להיעתר לבקשה לעיכוב ביצוע. הנאשם ישוחרר מיד לאחר הדיון.

ניתנה והודעה היום ח' טבת תשע"ה, 30/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט